

Dragulji nektara

- drugi dio -

Kadamba Kanana Swami

Sabrali učenici Kadamba Kanane Swamija

Navedeni stihovi uzeti su iz *Bhagavad-gite kakva jest*, Šri Išopanišade, Šrimad-Bhagavatama i *Caitanya Caritamrte* uz dopuštenje The Bhaktivedanta Book Trust-a International, Inc.

www.Krishna.com korišten uz dopuštenje

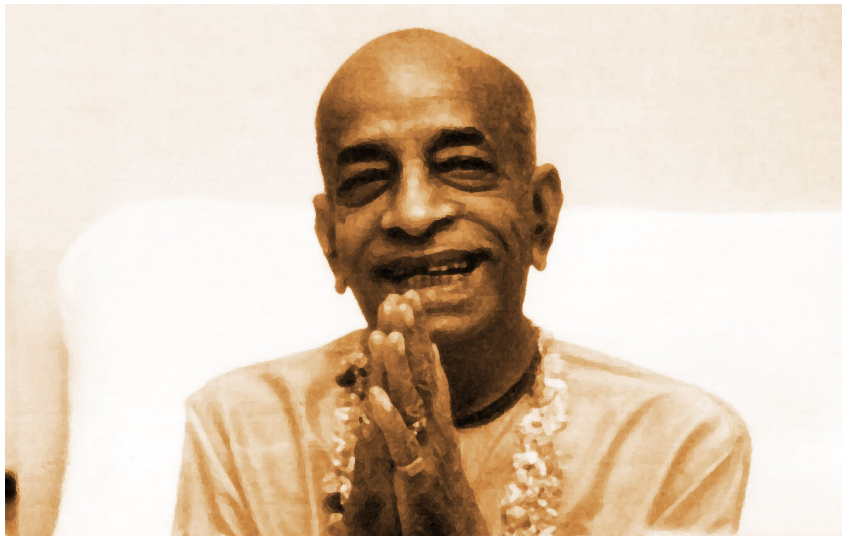
Prijevod: Adhika devi dasi

Fotografije: bh. Filip

Photoshop: Pero Vojković

Design: Tridasha Raya das

Za zadovoljstvo Šrila Prabhupade i svih njegovih sljedbenika

UVOD

Krišna se ne razlikuje od Svoga Imena. Stoga je Ime Krišna te je sama suština mantranja izravno druženje s Krišnom. Iako je Sveto Ime Krišna, također se spominje da postoje određeni načini pristupanja Svetom Imenu. Ponekad, ako prilikom pjevanja Svetoga Imena činimo uvrede, možemo tako pjevati životima a ipak ne doći Krišna Premu, jer se Krišna povlači iz Imena – samo malo, ali onda nije u potpunosti dostupan. Kako, onda, trebamo mantrati da bi nam Krišna postao dostupniji?

Kako možemo razviti veći ukus za pjevanje Svetoga Imena? Odgovor će uvijek glasiti da moramo doći na razinu mantranja bez uvreda i pažljivijeg mantranja. Dobro, nastojat ćemo izbjegavati deset uvreda prilikom pjevanja Svetoga Imena, klonit ćemo se kritiziranja *vaišnava*, truditi ćemo se vraćati um na mantranje kad god odluta svemirom, od Zemlje do Mjeseca i natrag... Hmmm... Šrila Prabhupada kaže da pažljivo mantranje znači slušati sebe dok mantramo. U redu, trudimo se

svega se toga pridržavati. Ima dana kada to bolje funkcionira nego nekih drugih i što onda...?

Jedan je čimbenik odnos između *šravanam*, *kirtanam* i *smaranam*, odnosno slušanja, pjevanja i sjećanja. Dugo sam vremena kopao u rudniku svetih spisa u potrazi za draguljima. Skupio sam brojne takve dragulje i pohranio ih u svoje bilježnice. Različite su to kapljice nadahnuća. Na primjer, Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura kaže: „Kada dotaknemo svoju brojanicu, dotičemo lotosolika stopala Gospodina Ćaitanye.“ To je prekrasna izjava. Više od pukog cijenjenja slušanja (*šravanam*), mantranje postaje meditacija (*smaranam*). Kako možemo mantrati a da ne uputimo molitvu Gospodinu Ćaitanyi za Njegovu milost dok mantramo? Što više meditiram na milost Gospodina Ćaitanye, više oživljujem. Šrila Prabhodananda Sarasvati piše: „Kad će se Gospodin Gaura Hari, koji je ljepši od Kupida, koji ima veću moć pročišćavanja od nebeske Gange, koji je svježiji od Mjeseca, slađi od nektara madhvike, velikodušniji od puzavice što ispunjava želje i nježniji od majke, pojaviti u mojoj meditaciji i s ljubavlju položiti Svoja lotosolika

stopala u moje srce?“ Veoma volim ove stihove ne samo zato što se bave temom meditacije, već i zato što govore o pojavljivanju Gospodina Ćaitanye u našoj meditaciji. Zamislite Gospodina Ćaitanyu čije oči nalik milijunima kišnih oblaka liju bujice suza! Tko može ostati ravnodušan kad se Gospodin pojavi u njegovoj meditaciji? Čak i sad, dok meditiram na riječi Šrila Prabhodanande Sarasvatija, u mojoj meditaciji postoji bar odraz Gospodinove pojave. Želim tu meditaciju vratiti na svoju *japu*, želim se sjećati Gospodina Gaurange, uzeti brojanicu i ponovno početi mantrati... Ova knjižica sadrži različite bilješke koje sam zapisao ili izgovorio u različitim prilikama vezano za mantranje *jape*. Tako ona predstavlja više spoznaje nego navode iz svetih spisa, no ipak se nadam da može poslužiti kao neko nadahnuće.

Kadamba Kanana Swami

*Hare Krišna Hare Krišna
Krišna Krišna Hare Hare*

*Hare Rama Hare Rama
Rama Rama Hare Hare*

“

Penjem se u vlak. Imam svoje sjedalo i neka putovanje započne. Spremit ću se za mantranje svojih krugova i uhvatiti uobičajeni ritam baš kao vlak; Ime za Imenom u neprekinutome lancu s Golokom kao odredištem.

“

Pjevanje Svetoga Imena središte je našega duhovnog života. Nema moćnijega procesa. Prilikom pjevanja Svetoga Imena susrećemo Krišnu, a kad susretnemo Krišnu, susrećemo i sebe. Kao što zahvaljujući sunčevu svjetlu, kako se kaže, možemo vidjeti sebe, tako ćemo, gledajući Krišnu, također vidjeti sebe. I što više budemo poimali tko je Krišna, više ćemo zapravo shvaćati tko smo mi.

श्री
राधा

कृपो -
निरन्तर

श्री
राधा

श्री
राधा

XXXXXX - nedostaje txt - XXXXXXXX

In japa you are confronted with yourself....

“

Prilikom mantranja događa se nešto čudesno – prinosimo ponudu Krišni i istodobno imamo *daršanu* s Krišnom! Doista je zadivljujuće kako se to dvoje može odvijati zajedno! Nudimo Ime Krišni i istovremeno nam se Krišna razotkriva! Što se više udubimo u prinošenje ponude, *daršana* se više počinje događati, a mi se istodobno trudimo lijepo mantrati i slušati; onda se cjelina ponude i *daršane* počinje događati! Tada dobivamo milost i vidjet ćemo da nadahnuto mantramo.

“

Ovo je vrlo posebno vrijeme! Šri Ćaitanya Mahaprabhu nam je procesom pjevanja Hare Kriřna dao ne samo velik dar, već je i osobno ostao prisutan. A On pomaže svakome tko pjeva Hare Kriřna. Nevidljivo nam pomaže cijelo vrijeme. To je veoma važno jer bez toga ne bismo uspjeli. Slabi smo, jako slabi. No Šri Ćaitanya Mahaprabhu je prisutan i aktivno nam pomaže. *Kathancana smrte yasmin duskaram sukharam bhavet*, On teške stvari čini lakima. U ovome dobu svatko se pjevanjem Hare Kriřna može uzdignuti na razinu čistoga *bhakte* i savršenstvo se vrlo brzo dostiže. Sada je to moguće Mahaprabhuovom milošću.

“

Postoji mnogo razina na kojima se mantranje doživljava. U početku mantramo boreći se s materijalnim vezanostima, a pjevanje Svetoga Imena raspršuje maglu u našoj svjesnosti. Postupno nam bistri svjesnost od zbunjenosti i rastresenosti. Na taj će način ukloniti sve nečistoće iz srca, *anarthopasamam saksad bhakti-yogam adhoksaje*.

Proces predanoga služenja može ukloniti nečistoće iz srca. Većina nas od mantranja očekuje samo pročišćenje i traži utočište, *mad-asrayah*, traži utočište u Krišni, utočište od patnji materijalnoga postojanja, od borbe s trima *gunama* materijalne prirode, traži neko olakšanje. Mantranje nam pruža ne samo olakšanje, već i stvara trajan učinak u srcu te nam prožima cijelu svjesnost. Slušanjem i pjevanjem na ovaj način počinjemo shvaćati da je Krišna neusporedivo divniji od bilo čega što znamo ili što možemo zamisliti.

“

Šrila Prabhupada kaže da pažljivo mantranje znači slušati sebe dok mantramo. Zato nam prilikom mantranja *jape* energija treba biti usmjerena na slušanje. Moramo slušati sebe dok mantramo. Istodobno se trudimo izgovarati *mantru* pravilno i jasno, s ushićenjem. Tako trebamo pjevati Sveto Ime.

“

Osobno volim malo čitati prije nego što počnem mantrati. To mi pomaže meditaciji. Uzmem knjigu i pročitam nešto dok ne naiđem na nešto lijepo, na nešto što me uistinu nadahnjuje i onda počnem mantrati. Ono što pročitamo ujutro kad je um još svjež doista prione za um i to mi postaje meditacija. Na neki način moje mantranje vrlo brzo oživi.

“

Postoje brojna propisana načela koja će nam pomoći da nam duhovni život postane uspješan, ali mantranje je najvažnije od svih naših službi. Zato moramo mantrati s velikom pažnjom; moramo mantrati veoma ozbiljno svakoga dana i moramo uvijek odvojiti dovoljno vremena i energije za mantranje.

“

Pogledajte Haridasu Thakuru koji je svakoga dana mantrao 300.000 Svetih Imena – koja udubljenost! Pogledajte Šrila Bhaktivinodu Thakuru, koji se neko vrijeme pridržavao istoga zavjeta kako bi izmantrao milijardu Svetih Imena! A onda je brojanicu na kojoj je izmantrao milijardu Svetih Imena dao svome sinu, Šrila Bhaktisiddhanti Sarasvatiju Thakuri, koji je također izmantrao milijardu Svetih Imena. Tko su ti *acarye* da su tako zaokupljeni duhovnim carstvom? A gdje smo mi? Mučimo se da izmantramo nekoliko krugova, ali svi su nam ti uzvišeni *acarye* dali nadu u milost Gospodina Ćaitanye.

“

Jednom moramo naučiti opustiti se i ne samo gledati ovu planinu Imena koju nazivamo šesnaest krugova. Kad ujutro ustanemo, čeka nas...golema planina Imena koje ponovno treba izmantrati, a sama pomisao na to izaziva ogroman stres! I mislimo: „Kako ću pobogu ponovno? Ponovno... šesnaest krugova! Golema planina mantranja!“ Tako se na početku javlja tjeskoba... Pa, bolje da ustanem, bolje da se uozbiljim oko mantranja! Što bih inače radio? Bolje da ranije počnem i onda ću ranije završiti! Koje olakšanje! Koje olakšanje! Trebam to ostaviti iza sebe...!“ A zapravo sve to iz straha od šesnaest krugova, velikoga straha da moramo izgovarati toliko mnogo Imena. Tako nam to donosi mnogo stresa. Moramo doći na razinu na kojoj ćemo postati mirni i reći kako su ovih šesnaest krugova divni! Zapravo je divno mantrati!

“

Kvalitetno mantranje neće se nikada dogoditi dok za njega ne nađete vremena.
Pravo mantranje znači naći pravo vrijeme za mantranje.

“

Kad mantramo, kaže se, postupno poprimamo raspoloženje u kojem mantramo samo da ugodimo Krišni i tad postajemo slobodni, slobodni od svega što nas tišti.

A kako razvijamo tu slobodu, tako dolazi viši ukus. Stoga, neka to bude sjeme mantranja svakoga dana. Kad bismo samo to mogli učiniti, bar jedan krug svakoga dana, a ako je moguće i više, nakon nekog vremena vidjeli bismo promjenu. Pokušajte mjesec dana jer su psiholozi otkrili da ono što radite jedan mjesec postaje navikom.

Zato samo pokušajte jedan mjesec, pristanite i vidite što se događa...! A nakon jednog mjeseca reći ćete: „Pa, možda bih mogao pokušati još jedan mjesec...! i onda možda još jedan i još jedan i onda ćete tako mantrati jednu godinu i možda još jednu... Ja sam sada u svojoj trideset trećoj godini!

I onda će brojanica zablistati s vremenom jer prebirlanjem po njima laštite zrna i ona počinju sjati, i onda nešto u vama također počinje sjati! To je tajna

pokreta Gospodina Ćaitanye, koji je poučio pjevanju Svetoga Imena. No prije nego što počnete krug, uvijek izgovorite,

šri-krišna-ćaitanya prabhu-nityananda

šri-advaita gadadhara

šrivasadi-gaura-bhakta-vrinda

i onda će funkcionirati.

“

Dobronamjernik svih – plemenita je to misao i to je Krišnino raspoloženje i raspoloženje Krišnina *bhakte*. Oni koji pjevaju Krišnino Sveto Ime ulaze u to raspoloženje. Umjesto da misle na sebe, „mene, ja i moje i koliko ja mogu dobiti!“, i umjesto da pokušavaju manipulirati kako bi nešto dobili od ljudi, misle na svačiju dobrobit. Ne samo moja sreća, ne moja sreća izgrađena na tuđoj patnji. Ne, naša sreća treba uključivati svačiju sreću! To je nešto i ako se možemo toga prihvatiti, to je vrlo uzvišen cilj. Pjevajući Hare Krišna *maha-mantru*, možemo naći nadahnuće da doista poprimimo to raspoloženje jer pjevanjem Hare Krišna *maha-mantra* pročišćavamo svoju nižu prirodu. Onda počinjemo razvijati privlačnost prema služenju Krišne. Što više služimo Krišnu, više smo posvećeni služenju Krišne, tako da u jednom trenutku postajemo oruđe u Njegovim rukama. A kad smo toliko posvećeni da postanemo Njegovo oruđe, onda možemo postati dobronamjernik svih živih bića i onda nam to postaje vlastita meditacija. Onda smo oduševljeni! Onda smo tako nadahnuti! Onda nam cijeli život postaje smislen!

“

Padma Purana spominje da se Krišna ne razlikuje od Svoga Imena. *Adi Purana* se navodi u *Nektaru predanosti* gdje se objašnjava da se izravno družimo s Krišnom kad pjevamo Sveto Ime. U početnim stadijima mantranja to je nešto čega se sjećamo – da je Sveto Ime Krišna, da se sada družimo s Krišnom, da je Krišna prisutan. A katkad prilikom pjevanja Svetoga Imena osjećamo Krišninu prisutnost, bar kao nešto što možemo emocionalno osjetiti. Kako se postupno pročišćavamo i napredujemo u mantranju, onda, kako Šrila Prabhodananda Sarasvati opisuje u *Caitanya Candramrti*, u *bhavi* ne meditiramo na Krišnu, već se Krišna osobno pojavljuje u našoj meditaciji! Tako je Krišna aktivan sudionik u mantranju. Krišna se doista pojavljuje u našoj meditaciji!

“

Svakoga dana nastojim izbjegavati svjetovni zvuk što je više moguće. Od trenutka kad ustanem trudim se izbjegavati bilo koji svjetovni zvuk i slušati samo duhovni. Ako nam to postane kultura, onda će nam se krugovi puno poboljšati.

“

Slijepac je pjevao Hare Krišna. Da je samo mogao vidjeti svečanost koja se odvijala: Krišna u obliku Imena predstavlja najdivniji prizor! On je Nataraja, kralj plesača. Okružuju Ga svi Njegovi pratioci, koji su ushićeni što vide Njegovu zadivljujuću pojavu. Jedina im je želja ugoditi Mu. Što još osim toga ima? Međutim, slijepac ne može vidjeti i jedva čeka završiti svoje krugove...

“

Dobrodošli na tjelesnu razinu i ovdje nastupa um...um ulazi u stvari i stvari ulaze u um. No samo se usredotočite na transcendentalni zvuk Krišnina imena i postupno ćete se uzdignuti do Krišninih lotosolikih stopala. Onda ne ostaje nijedna druga želja.

“

Život mi je iscrpljujući, idem s jednoga programa na drugi, s jednoga mjesta na drugo. Nikada kraja! No moji su mi krugovi sveti i nedodirljivi. Na neki sam način zaštitnički nastrojen prema svojim krugovima. Rano je jutro moje vrijeme za mantranje. Spreman sam baviti se mnogim ljudima, ali se uvijek potrudim zaštititi svoje krugove.

“

Koliko se dugo može šutjeti? Ptice pjevaju, lavovi riču, bebe plaču, ljudi razgovaraju... tko može šutjeti i koliko dugo? A o čemu razgovarati? Doista je najbolje razgovarati o Krišni! A to je *sankirtana*, razgovor o „*kirti*“, Krišninoj slavi. A onda dolazi pjevanje Svetoga Imena i još više predanoga služenja.

“

Satsvarupa Maharaja poznat je po tome što se trudi svjesno poboljšati svoju *japu*. Napisao je *Japa Reform Notebook*. U to je vrijeme jako pazio kako pokreće usne prilikom mantranja. Ozbiljno se trudio dobro izgovarati i vrlo lijepo mantrati. Onda jednoga dana reče: „Ponekad mislim da mi zapadnjaci sve činimo preteškim. Mislim na indijskoga seljaka koji samo mantra i nikada se zapravo ne brine o tome kako mantra. Jednostavno mantra, neopterećen nastojanjem da mantra doista lijepo. Krug za krugom, Ime za Imenom, on samo mantra.“ Maharaja je napisao: „I mislim da ću danas samo mantrati u raspoloženju indijskoga seljaka.“ To mi se dopalo. Također sam probao mantrati u raspoloženju indijskoga seljaka. Samo mantrajte i za promjenu nemojte biti mentalni i nemojte se toliko truditi, samo mantrajte... možda vam se čak i svidi!

“

Maha mantra otkriva odnos. Ona otkriva cijeli proces predanoga služenja i sve je tu prisutno. Stoga se ne može mijenjati.

“

Nije važno izgovara li se mantra pravilno ili nepravilno. Ipak stječemo dobrobit. Zapravo se pročišćavamo. Ipak je prihvaćena jer postoji namjera. Čak i kod nemarna mantranja svi grijesi ipak nestaju iz srca.

“

Nije dovoljno reći: „Mantram šesnaest krugova.“ Ne radi se tu samo o tome što činimo, već također tko smo. Moramo biti plemenita karaktera. Moramo biti spremni vlastiti interes ostaviti postrani. Sve dok mantramo radi vlastitoga interesa, neće nam biti moguće doista steći potpunu dobrobit mantranja. Tehnike za pažljivo mantranje malo pomažu, ali ono što je uistinu bitno jest promjena mentaliteta. Trebamo postati plemeniti. To je ono što vidimo u svetim osobama – toliko žrtvovanje njihova vlastitog interesa i to je nešto do čega trebamo doći. Uopće nije lako; zahtijeva vježbanje. No ako postupimo tako, mantranje će nam postati smislenije.

“

Kad pjevamo Imena Gospodina Ćaitanye i Gospodina Nityanande, kaže se, zanos se pojavljuje vrlo brzo. Kaže se da taj zanos doživljavamo zahvaljujući činjenici da se uvrede ne uzimaju u obzir. Kad pjevamo *maha-mantru*, možemo doista pjevati tu mantru s nekim ukusom. Zato se prije izgovaranja Hare Krišna *maha mantre* uvijek izgovara Panca Tattva mantra. Prvo moramo uzeti utočište Gospodina Nityanande i Gospodina Ćaitanye i onda možemo do Radhe i Krišne. Inače, zabave Radhe i Krišne ostaju prekrivene tamom.

“

Pjevam Hare Krišna *maha-mantru* poput vozača u autu na putovanju u tamnim noćnim satima, koji je potpuno usredotočen na bijele linije. Na početku duhovnoga života usredotočujemo se na bijele linije propisanih načela. Onda, kako vrijeme prolazi, dan sviće i sunce počinje otkrivati cijeli krajolik u svojoj njegovoj osebnosti. Dakako, još uvijek pazimo na bijele linije, ali vidimo i planine, rijeke, šume i mnoge druge prizore. Tako se vremenom naša svjesnost Krišne širi i sve više razmišljamo o Krišni, Njegovim odlikama, Njegovu Imenu, ugledu, slavi ili o tome kako se On nalazi iza svega i sjećamo se kako naš život dodiruje čarolijom. Onda se s lakoćom držimo bijelih linija propisanih načela, iako se moramo oprezno čuvati napada Maye.

smartavyah satatam visnur vismartavyo na jatucit

sarve vidhi-nisedhah syur etayor eva kinkarah

Svrha je svih propisanih načela uvijek se sjećati Krišne i nikada Ga zaboraviti.

“

Imamo Sveto Ime i sigurno će, bez sumnje, biti uspješno jer je Sveto Ime toliko moćno. Ništa, ama baš ništa, ne može Ga omesti jer je Sveto Ime Krišna, a što uopće može omesti Krišnu? Ništa! On je najmoćniji a Njegovo se Ime ne razlikuje od Njega, stoga je Ime najmoćnije. Zbog čega brinemo? Pjevajte Hare Krišna i sve će biti dobro!

“

Šri Ćaitanya Mahaprabhu mantrao je glasno. On nam je naložio da mantramo glasno. I Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura mantrao je vrlo glasno objašnjavajući da glasno mantrajući izbavlja sve uvjetovane duše! Postoji i svjedočanstvo susjeda Bhaktivinode Thakure, postarijega gospodina koji je živio u Mayapuru, da bi Bhaktivinoda Thakura mantrao tako glasno da su i susjedi mantrali kad je on mantrao! Caitanya Mahaprabhu isto je tako glasno mantrao i *vaišnave* koji slijede Ćaitanyu Mahaprabhua također trebaju glasno mantrati, kako bi izbacili uvjetovane duše. Ali također trebamo uključiti um u mantranje, a ne samo proizvoditi zvuk. Um mora biti veoma uključen u mantranje!

“

Šrila Prabhupada je u mnogim prigodama rekao: „Ako se pridržavate četiriju propisanih načela i svakoga dana mantrate šesnaest krugova, onda ćete se na kraju života vratiti Bogu.“ A kazao je i ovo: „Jamčim vam to, jamčim vam to, jamčim vam to“, tri puta. To je itekako dobro! Toga se sjetim često i potrebno mi je da se sjećam jer mantram samo radi utočišta i znam da je moje mantranje jedno. Znam da nudim samo isprekidana imena i da zapravo ne mantram baš čisto. No imam nadu – *asa-bandha*, nadu unatoč svemu – da ću se Prabhupadinom milošću moći vratiti Bogu.

Stoga se uvijek iznova okupljajmo i uvijek iznova zajedno pjevajmo, kako bismo jedni drugima jačali snagu i nadahnuće. Na taj način nastavite s vjerom, samo s vjerom mantrajte kroz cijeli život i prihvatite utočište četiriju propisanih načela. I onda imamo nadu u riječima Šrila Prabhupade da se, zahvaljujući njegovoj službi, možemo vratiti Bogu. I onda sam siguran da možemo dobiti i *premu* – na vratima duhovnoga svijeta!

“

Mantranje *maha mantre* može donijeti unutarnje zadovoljstvo. To je unutarnje zadovoljstvo više od bilo čega u ovome svijetu i dovodi nas do razine na kojoj više ne ovisimo o izvanjskoj podršci.

“

Haridasa Thakura mogao je samo mantrati cijelo vrijeme. Kako je duboko spoznao da se Sveto Ime ne razlikuje od Krišne! Uživao je u Krišninoj beskrajnoj slatkoći. Mi smo nemirni; mantramo neko vrijeme, a onda radimo nešto drugo. Ali ako ne mantramo izravno, onda Sveto Ime možemo služiti služeći Šrila Prabhupadin Hare Kriiřna pokret.

“

Prsti plešu po tipkovnici; kad će nam se brojanica naći u ruci? Um luta po cijelome svemiru; kad će se spustiti? Tek kad se posvetimo slušanju o Krišni i onda mantramo i prinosimo žrtvovanje u službi. Rekli su mi da tu možemo naći Krišninu milost.

“

Lutajući šumom u potrazi za drvetom što ispunjava želje, pjevao sam Hare Krišna. Međutim, izgubio sam se u divljini uma i osjetila. Zaokupljen sam svjetovnim i brine me mnogo toga. Teorijski znam da sve ono što mi treba i nije daleko; moj je duhovni učitelj sva blaga stavio pred moja stopala. Kad bih se sad samo posvetio služenju Krišne i pjevanju Njegova slavnog Imena, uspjeh bi bio zajamčen i ja bih spoznao Krišnu u srcu.

“

Vlak je ušao u mračan tunel a telefon izgubio signal. Isto je tako moj um za vrijeme mantranja ušao u mračan tunel svjetovne misli i ja sam izgubio svu vezu s Krišnom. Ali kao što je vlak nastavio prema svome odredištu, i ja sam nastavio mantrati, znajući da će se, bilo da smo nadahnuti ili ne, nastavimo li bez obzira na sve, nadahnuće vratiti i da ćemo dostići Krišnu.

“

Čak i kad se trudimo utisnuti mantru u svoju svjesnost i iskreno pokušavamo mantrati, um luta i odvraća nam pažnju. U međuvremenu, Krišna promatra naše mantranje... i promatra! Au, promatra ga! I ako nas uhvati i ako postoji jedna pogreška, zabilježit će je i zaustaviti nas... zbog toga ćemo ostati u materijalnome svijetu! A je li to Krišna, onaj koji voli sve, svemilostivi Svevišnji Gospodin? Pa, možda je to tvoj Krišna, ali moj nije! Moj je Krišna pun razumijevanja, moj je Krišna jako milostiv, moj je Krišna vrlo ljubazan, moj Krišna gleda namjeru, On je *bhava grahi janardana*, moj Krišna mari za namjeru u srcu. Moj je Krišna jedan oblik priče o čovjeku koji s teškom mukom pokušava načiniti glineni ćup. Nije bio jako vješt; lončarski se kotač vrtio, on je uzeo glinu i pravio ćup, a onda sat vremena nakon stalnih pokušaja, nastalo je nešto nalik ćupu! Nije bio savršeno uspravan, ali, Bože moj, bilo je pravo čudo da je čak nalikovao ćupu. Razmišljao je: „Ako je ovo nešto najbolje što ću napraviti u životu, onda je to to...” A onda ga je ponudio Krišni, govoreći: „Molim Te, Krišna, prihvati ovaj ćup, bolje od toga ne mogu. Znam, znam

da nije savršen, ali ga, molim Te, prihvati.“ I Krišna ga je prihvatio s većim veseljem nego što je prihvatio ćup što ga je načinio lončar koji je tek nemarno bacio glinu i u jednoj minuti napravio savršen ćup. Krišnu je više usrećio taj iskrivljeni ćup napravljen uz krv, znoj i suze. Tako moj Krišna gleda namjeru. To je Krišna kojem se utječem, to je Krišna kojem se molim. On ima veoma meko srce... moj Krišna!

“

Kod mantranja Hare Krišna nema ni govora o tome da smo mi gospodar. Šri Ćaitanya Mahaprabhu kaže da nikad nije gospodar Svetoga Imena niti gospodar prilikom pjevanja Svetoga Imena, već je uvijek sluga Svetoga Imena. Stoga je nemoguće ovladati umijećem mantranja i postati stručnjak za pjevanje Svetoga Imena. Možemo samo pred Svetim Imenom shvatiti da smo bespomoćni, da nismo u stanju pravilno prinijeti ponudu pjevanja i jednostavno ovisimo o milosti Svetoga Imena. Kao što ovisno dijete doziva svoju majku, Šrila Prabhupada kaže, u tom raspoloženju ovisnosti moguće je pjevati Sveto Ime. Tako poniznost i uspješno mantranje idu ruku pod ruku. Pokret Gospodina Ćaitanye ovisi o tom načelu poniznosti i vidimo da se to naglašava cijelo vrijeme.

“

Tko je spreman? Praktički nitko! No čut će Sveto Ime, željeli to ili ne, i jednoga dana pjevat će s višim ukusom! Da, vjerujem u istinitost tih riječi. Neću prestati mantrati, iako osjećam vrlo malo privlačnosti.

“

Život za životom upuštali smo se u grešne odnose s materijom. Kao posljedica toga, potonuli smo u ocean neznanja. Sada je Mahaprabhuova milost ušla u moj život. Pjevam, plešem, uživam, ali sam ipak grešnik. Jedina mi je nada da će me Sveto Ime izbaviti, a tamo gdje podbacim molim se za milost svoga duhovnog učitelja Šrila Prabhupade i Gospodina Gaurange.

“

Suština je mantranja Svetoga Imena u tome da čujemo sebe dok mantramo. Na to se trebamo usredotočiti, na to treba usmjeriti energiju, na slušanje sebe dok mantramo.

“

Kad je Krišna zadovoljan našim stavom poniznosti i poštovanja prema *guruu*, *sadhuu* i šastri, onda će se razotkriti. To je važan čimbenik u mantranju. Stoga nikad ne možemo reći: „Ako sam izmantrao milijun Imena, Krišna će mi se sigurno razotkriti!“ Takvo što ne postoji, jer Krišna se razotkriva kad On to poželi... kad je zadovoljan. Tako je pjevanje Svetoga Imena prisna razmjena sa Svevišnjom Božanskom Osobom.

“

Kad je Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura mantrao, rečeno je, nije to činio fanatično. Nije se prisiljavao. Mantrao je toliko mnogo krugova, ali je to činio prilično sporo, gotovo kao da pjeva. Tako vidimo da *ačārye*, kad mantraju, ne razmišljaju: „Kad ću završiti krugove... kad će doći kraj ovome mantranju? Moram se ozbiljno udubiti i onda ću okončati mantranje... još samo malo i završit ću s mantranjem.“ To je priroda uvjetovane duše. Kod uzvišenih *bhakta* kao što je Šrila Bhaktisiddhanta Sarasvati vidimo da su bili vrlo sretni što mantraju i da nije bilo tjeskobe!

“

Pjevanje Krišnina Imena nešto je najdivnije jer će nas ne samo osloboditi rađanja i umiranja, već će nam Krišnino Ime podariti najuzvišenije iskustvo, ljubav prema Bogu.

“

Kavi Karnapura piše da se Gospodin pojavio u svakome domu u Navadvipi. Je li to istina? Gospodin Ćaitanya pojavio se u svakome domu u Navadvipi? Ne, rečeno je da se Gospodin Ćaitanya pojavio u kući Jagannathe Misre i majke Saći, ne u svakome domu u Navadvipi! Što, onda, pod time misli? On govori o drugoj Gospodinovoj inkarnaciji:

kali-kale nama-rupe krsna-avatara

U *Caitanya Caritamṛti* kaže se da se u ovome dobu Kali Gospodin inkarnira u obliku Svoga Svetog Imena. U toj se inkarnaciji pojavio u svakome domu u Navadvipi.

“

Trebamo mantrati s određenom vrstom discipline i zato je dobro svaki dan mantrati u isto vrijeme jer na taj način postajemo regulirani. Onda doista postizemo neki zamah. Reguliranost je moćan način da se uhvatimo u koštac s umom – isto vrijeme, isto mjesto, ista aktivnost.

“

Sevon mukhe... u ovom se dobu služba treba obavljati ustima, uključivanjem jezika u služenje Kriše. Rečeno je da se onaj tko je zadovoljio Krišnu uključivanjem svojih usta i jezika u služenje Krišne može osloboditi karme.

“

Sve predano služenje koje obavljamo vraća se na pjevanje Svetoga Imena jer kad je zadovoljan, Krišna se razotkriva. Zato moramo pjevati za Krišnino zadovoljstvo. Dobro je u umu imati krajnji cilj. Služenjem *vaišnava* razvijamo ukus

susrusoh sraddadhanasya

vasudeva-katha-rucih

syam mahat-sevaya viprah

punya-tirtha-nisevanat

(*Bhag. 1.2.16*)

“

Trebamo se truditi mantrati šesnaest krugova, ali se trebamo truditi ići od mantre do mantre i od Imena do Imena. Ne bismo trebali brojati krugove: „Još 15...još 14... još 13... još 12... ne, jednostavno trebamo biti ovdje i sada. Samo biti uz svaku mantru i čuti svaku mantru.

“

Što više mantramo *maha mantru*, više se oslobađamo grešnoga utjecaja Kali i to je, dakako, prva dobrobit mantranja – oslobađanje od utjecaja neznanja i tame. Jedno je od značenja imena Krišna sljedeće: „Krs“ znači „taman“ i „na“ znači „ne“ – „nema više tame“. Tako „Krišna“ znači da se oslobađamo utjecaja neznanja u materijalnome svijetu. Postoji i drugi prijevod riječi „Krišna“ – „Kriš“ se odnosi na onoga tko može privući a „na“ se odnosi na *anandu*, sreću. Potom dolazimo do *nama guna sada ruci*, neprekidnoga pjevanja Krišnina Svetog Imena s naklonošću. Onda postajemo sve privučeniji Kiršnom i Krišna postaje sve privučeniji našim služenjem.

“

Krišna, Krišna, Krišna... gdje god je Krišna, tu je povoljnost. Sâmo Krišnino ime znači da je Krišna prisutan u vašoj kući. Nema potrebe za bundevom da se otjera nepovoljnost. Jednostavno dovedite Krišnu u obliku *kirtana* i nepovoljnost nestaje. Gdje god je Krišna, tu će biti pobjeda i povoljnost. Sve će biti tu! Baš sve!

“

Uvijek se nameće pitanje trebamo li glasno mantrati ili u sebi, i što je bolje. Ustvari, u vedskim spisima nalazimo izjave koje upućuju na mantranje u umu. Kaže se da, kad se mantra izgovara u umu, postoji viša razina mantranja. No Haridasa Thakura objašnjava da se *maha-mantra* izgovara glasno kako bi se izbavile sve uvjetovane duše.

“

Mantram na ugodnome popodnevnom suncu. Imamo nekoliko dana da se oporavimo od putovanja. Nema pritiska, ničeg posebnog da se radi, već samo da odmaramo, mantramo, čitamo i opet mantramo. Moderna su vremena tako užurbana! Kako je lijepo imati mirne trenutke samo za mantranje.

“

Ja nisam Haridasa Thakura. Običan sam čovjek koji je dobio i izgovara Sveto Ime. Nadam se da ću dobiti milost. Sad znam da Krišna znači „sveprivlačan“ i polako počinjem istraživati kako je On to „sveprivlačan“. O, dragi Haridasa Thakura, molim te, prihvati moje ponizno poštovanje i molim te, blagoslovi me ljubavlju prema Svetome Imenu.

“

Nije da mantranje ne funkcionira, mi smo ti koji ne funkcioniraju.

“

Mantranje će nam podariti vječnu dobrobit. Vratit će naš odnos s Krišnom i prenijeti nas u duhovni svijet. S druge strane, mantranje ne mora nužno biti rješenje za sve naše materijalne nedaće. „Kako je to moguće? Mantram i još uvijek imam toliko mnogo materijalnih problema!“ Da, mantranje neće nužno izliječiti sve naše materijalne poteškoće. Ipak, nastavljamo jer nam daje nešto mnogo veće od bilo koje materijalne dobrobiti. Mantranje nas dovodi do Krišninih lotosolikih stopala!

“

Izgovaranje Svetoga Imena ne ulazi nam samo u uši već i u srca, i čisti prašinu sa zrcala našega srca. Uništava svaki utjecaj koji materijalna energija ima na nas. Kaže se da srce gori; vatra predstavlja požudu i jad patnje koju doživljavamo zbog materijalnoga života. Mantranje umiruje naše goruće srce i pruža zadovoljstvo. Tako počinje ublažavati patnju materijalnoga života i to je prvo iskustvo mantranja.

“

Ako puno slušamo i mantramo, naš se um također počinje sjećati Krišne, ali to nije istinsko, potpuno stanje sjećanja. Ono se događa na dubljioj razini – duša se budi i počinje se sjećati.

Zato na jednome stadiju, slušanje o Krišni i sjećanje na Njega više nisu u mentalnoj sferi glave, već točno u srcu! Onda ćemo poludjeti od transcendentalne ljubavi kao Šri Ćaitanya Mahaprabhu.

“

Koliko mi snage treba da obuzdam um dok mantram? Ili bih se samo trebao opustiti kad se moj um uznemiri i jednostavno pjevati Hare Krišna?

“

U ovome dobu Kali Krišna milostivo silazi u ovaj svijet u obliku Svetoga Imena. *Kali kale rupe krsna avatara*. Sveto Ime može nam dati sve. Može se izgovarati bilo gdje, bilo kad, može ga izgovarati bilo tko... ako želi. A ako ne želimo, možemo slušati druge *bhakte* kako mantraju ili nesvjesno izgovarati Ime kroz *namabhasu*. Na Novom Zelandu postoji grad koji se zove Ramarama!

“

Nikad nisam sam čak ni na najudaljenijem mjestu jer kad pjevam Njegovo Sveto Ime, ja sam s Krišnom. Usred najveće gužve odmah sam sâm s Krišnom kad mantram Njegovo Sveto Ime.

“

Kroz proces slušanja i pjevanja u našem se srcu može razviti želja – želja za služenjem Krišne i želja da se vratimo Bogu. Kad se takve želje pojave u srcu, onda će sve ostalo otpasti. Zato moramo slušati i pjevati i predano služiti kako bismo se uzdignuli.

“

Taj transcendentalni flautist, Krišna, sada je prisutan u Svome Svetom Imenu i ja imam veliku sreću što mi je dopušteno da ga pjevam.

“

Sveto je Ime naša jedina utjeha, jedino utočište. Sve službe počinju i završavaju Svetim Imenom.

“

Kad se radi o našim krugovima, moramo biti spremni. „Sad se idem boriti! Ulazim u ring sa svojim umom! “

Tako je to. Za većinu nas na ovome stadiju, mantranje ulazi u ring s umom. Ali u toj borbi nikad ne možemo izgubiti jer *yatra krsna yogesvarah tatah srir vijayo bhutir*, gdje god je Krišna prisutan, bit će i pobjeda!

“

Što proizlazi iz mantranja? Odgovor je: više mantranja! Zašto? Zato što u početku mantramo a onda nam vremenom matranje pročišćava srce od toliko mnogo karme koja se u njemu naslagala tijekom brojnih života. No mi se zapravo pročišćavamo i razvijamo prirodnu privlačnost prema Krišni iznad toga. Onda će mantranje biti nešto najdivnije što možemo zamisliti i na toj razini želimo mantrati cijelo vrijeme i ne možemo prestati!

“

Narada Muni poučio je Dhruvu Maharadžu da izgovara mantru, da istovremeno meditira i obožava Božanstvo. Prema tumačenju Šrila Višvanathe Ćakravartija Thakure meditacija znači da tijekom mantranja trebamo uključiti svoj um, tijelo i riječi.

“

Ovo je moja brojanica s inicijacije. Veći imetak nemam. Dao mi ju je moj duhovni učitelj, koji je *krsna presthaya bhutale*, Krišnin drag *bhakta*. Mantrao je na njoj. Načinjena je od tulasi, *krsna preyasi*, koja je također Krišni najdraža. Ako na toj brojanici mantram s vjerom, sigurno će moći privući Krišninu milost.

*Krišna, imam samo Tebe.
Odnosi s ljudima
dolaze i odlaze.
Krišna, samo si Ti još ovdje
svi su drugi otišli;
Krišna, uvijek si prisutan
Krišna, kada dozivam
Tvoje Ime redovito,
onda to znam
kroz razumijevanje
i u srcu.*

“

Krišna je blizu, ne daleko. On je ovdje! Trudim se slušati se dok mantram, i sjećati se da je Krišna ovdje, Krišna je ovdje svakoga trenutka u danu!

“

Kad nam Sveto Ime postane utočište, onda je mantranje nešto što je uvijek dostupno. Mnogo se toga može dogoditi u životu, ali Sveto Ime ostaje. Toliko mnogo iznenađenja, godina prođu, ali Sveto Ime ostaje. A onda postane utočište. Onda ne moramo sebi reći da potražimo utočište u Imenu, već Ime automatski postaje utočište jer je ono jedino sigurno. Ništa drugo nije sigurno – ama baš ništa! U ovome svijetu nikad ne znamo što se može dogoditi. Ali sve dok pjevamo Hare Krišna, to nam je utočište.

O KADAMBA KANANI SWAMIJU

Kao mlad tragatelj, Kadamba Kanana Swami otputovao je u himalajske planine u potrazi za indijskim velikim duhovnim blagom. Tamo ga je nadahnula Šrila Prabhupadina *Bhagavad-gita* te su ga uvjerile njegove riječi. Tako je započeo put svjesnosti Krišne u mističnoj svetoj zemlji Vrindavani. Često poznata kao Krišnino krilo, Vrindavana je bila mjesto u kojem se osjećao kao kod kuće.

Kadamba Kanana Swami nije nikada osobno susreo Šrila Prabhupadu budući da se pridružio 1978. godine. Ipak je silno želio biti posvećeni sluga u njegovoj misiji. Mnogo je godina proveo služeći u svetoj *dhama*, i kao sluga i na upraviteljskim položajima. U Šridham Mayapuru bio je svjedok dovršenja *pušpa samadhija* Šrila Prabhupade. Kasnije je pet godina služio kao predsjednik hrama Krišna-Balarama u Vrindavani. Po nalogu svoga duhovnog učitelja Šripada Jayadvaita Swamija, prihvatio je *sannyasu* 1997. godine. Sada služi kao duhovni učitelj koji inicira te naširoko putuje i propovijeda u Južnoj Africi, Europi, Australiji i Ujedinjenom Kraljevstvu.

ŚABDA BOOKS

Godinama Kadamba Kanana Swami nadahnjuje *bhakte* diljem svijeta svojim dubokim razumijevanjem i praktičnom primjenom učenja Šrila Prabhupade. KKS Blog donosi mnoge Maharajine citate i iskustva s duhovnih putovanja po cijelome svijetu. Posjetite te web stranice kako biste dobili dnevnu dozu nektara!

www.kksblog.com

www.kkswami.com

*Hare Krišna Hare Krišna
Krišna Krišna Hare Hare*

*Hare Rama Hare Rama
Rama Rama Hare Hare*

OVO JE VRLO POSEBNO VRIJEME!

Šri Ćaitanya Mahaprabhu nam je procesom pjevanja Hare Kriřna dao ne samo velik dar, već je i osobno ostao prisutan. A On pomaže svakome tko pjeva Hare Kriřna.

Nevidljivo nam pomaže cijelo vrijeme. To je veoma važno jer bez toga ne bismo uspjeli. Slabi smo, jako slabi. No Šri Ćaitanya Mahaprabhu je prisutan i aktivno nam pomaže.

Kathancana smrte yasmin duskaram sukharam bhavet,
On teške stvari čini lakima. U ovome dobu svatko se pjevanjem Hare Kriřna može uzdignuti na razinu čistoga *bhakte* i savršenstvo se vrlo brzo dostiže. Sada je to moguće Mahaprabhuovom milošću.

